

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 2. kolovoza 2015. [\[Multimedia\]](#)

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na ovu nedjelju nastavlja se čitanje šestog poglavlja Ivanova Evanđelja. Nakon čuda umnažanja kruha narod traži Isusa i na kraju ga pronalazi u bizini Kafarnauma. On dobro zna razlog velikog oduševljenja s kojim su ga slijedili i jasno to otkriva riječima: "Tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se" (Iv 6, 26). Zapravo te ga osobe slijede zbog materijalnoga kruha kojim je prethodnoga dana, kad je umnožio kruh, utažio njihovu glad; nisu shvatili da je taj kruh, prelomljen za mnoge, bio izričaj ljubavi samoga Isusa. Veću su vrijednost pridavali tom kruhu no onome tko ga je dao.

Suočen s takvom duhovnom sljepoćom Isus ukazuje na potrebu izdići se iznad toga dara i otkriti, upoznati onoga tko ga je dao. Sam Bog je dar i ujedno darivatelj. I tako po tom kruhu, po toj gesti, narod može pronaći onoga koji ga daje, a to je Bog. Poziva da se otvorimo perspektivi koja ne uključuje samo svakodnevne brige o hrani, odjeći, uspjehu, karijeri. Isus govori o drugoj hrani, koja nije propadljiva i koju je dobro tražiti i prihvatiti. On poziva: "Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji" (r. 27). To jest, tražite spasenje, susret s Bogom.

Tim riječima Isus nam želi staviti do znanja da, još više od fizičke gladi, čovjek u sebi nosi drugu glad – svi imamo tu glad – još važniju glad, koju ne može utažiti obična hrana. Radi se o gladi za životom, o gladi za vječnošću koju samo on može utažiti, zato što je on "kruh života" (r. 35). Isus ne otklanja brigu i traženje svakodnevne hrane, ne, on ne otklanja brige za sve ono što može uznapredovati život.

Ali nas podsjeća da se pravo značenje našeg zemaljskog života krije na njegovom kraju, u vječnosti, u susretu s njim koji je i dar i darovatelj i ujedno nas podsjeća da ljudsku povijest, s njezinim patnjama i radostima, treba živjeti na obzoru vječnosti, to jest na obzoru konačnog

susreta s njime. Taj susret rasvjetljuje sve dane našega života. Ako mislimo na taj susret, na taj veliki dar, male darove života, također patnje i brige bit će prosvijetljene nadom toga susreta.

"Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada" (r. 35). To se odnosi na euharistiju – najveći dar koji siti dušu i tijelo. Susresti i primiti u sebe Isusa, "kruh života", daje smisao i nadu često mukotrpnom životnom putu. Ali taj nam se "kruh života" daje uz zadaću, koja se sastoji u tome da i mi težimo duhovnu i materijalnu glad naše braće, naviještajući posvuda evanđelje. Svjedočenjem našeg bratskog i solidarnog stava prema bližnjemu, uprisutnjujemo Krista i njegovu ljubav među ljudima:

Neka nas Sveta Djevica podupire u traženju i nasljedovanje njezina Sina Isusa, pravog kruha, živog kruha koji je nepropadljiv i traje za vječni život.

Nakon Angelusa

[...]

Danas se spominjemo "asiškog oprosta". To je snažni poziv da se približimo Gospodinu u sakramentu milosrđa i primanju pričesti. Ima onih koji se boje približiti se ispovjedaonici, zaboravljajući da ondje ne susrećemo strogog suca, već neizmjerljivo milosrdnog Oca. Istina je da kad idemo u ispovjedaonicu, osjećamo pomalo stid. To nam se svima događa, ali trebamo se sjetiti da je i taj stid milost koja nas priprema na Očev zagrljaj, koji uvijek oprašta i uvijek sve oprašta.

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!